

Voorloopige Verslagen over de w.o. nos. 78 en 83. — Eindverslagen over verschillende wetsontwerpen.

VOORLOOPIG VERSLAG VAN DE COMMISSIE VAN
RAPORTEURS over het ontwerp van wet tot goed-
keuring van het op 12 December 1925 te 's Graven-
hage tusschen *Nederland* en *Zwitserland* gesloten
Verzoeningsverdrag. (78)

Bij het afdelingsonderzoek van dit wetsontwerp werd de opmerking gemaakt, dat de meeste, zoo niet alle landen de voorkeur geven aan arbitrageverdragen boven verzoeningsverdragen. Waarom is, zoo werd door enkele leden gevraagd, met Zwitserland een verzoeningsverdrag gesloten en niet eene overeenkomst in den geest van het met de Vereenigde Staten van Noord-Amerika gesloten BRYAN-verdrag? En hoe stelt de Minister zich den gang van zaken voor, indien verzoening eens niet mocht worden bereikt en eene oplossing van het dan hangend geschil mislukt?

In de Memorie van Toelichting wordt gezegd, dat de Regeering heeft gemeend aan een verzoeningsverdrag de voorkeur te moeten geven, waarmede de Zwitsersche Regeering zich heeft vereenigd. De leden, hier aan het woord, meenden evenwel te hebben vernomen, dat de Zwitsersche Regeering harerzijds aan een arbitrageverdrag de voorkeur had gegeven, doch dat Nederland daartoe niet bereid was gevonden. Gaarne zouden zij dienaangaande worden ingelicht en inzonderheid wenschten zij te vernemen, of de Zwitsersche Regeering, en, zoo ja, in welke bewoordingen, aan het parlement hiervan mededeeling heeft gedaan.

Aldus vastgesteld den 16den December 1926.

FRANSEN.
HAAZEVOET.
VERKOUTEREN.
SLINGENBERG.
DE GIJSELAAR.

EINDVERSLAG VAN DE COMMISSIE VAN RAPPOR-
TEURS over de ontwerpen van wet tot:

- 1°. wijziging van de artikelen 15, 50 en 51 der Tabakswet (*Staatsblad* 1921, n°. 712), laatstelijk gewijzigd bij de wet van 30 December 1925 (*Staatsblad* n°. 533) (81);
- 2°. verlenging van den termijn, genoemd in artikel 88a der Tabakswet (*Staatsblad* 1921, n°. 712), zooals dat artikel laatstelijk is gewijzigd bij het eenig artikel der wet van 30 December 1925 (*Staatsblad* n°. 533) (145);
- 3°. wijziging der wet van 26 Juli 1918 (*Staatsblad* n°. 502), zooals die nader is gewijzigd, houdende vaststelling van regelen voor de heffing van opcenten ten behoeve der gemeenten op de dividend- en tantiëmebelasting (171);
- 4°. wijziging van het zevende hoofdstuk B der Staatsbegroting voor het dienstjaar 1926. (Diverse ontwerpen.) (177);
- 5°. vaststelling van de begroting van uitgaven van het Fonds voor de uitvoering van de Tiendwet 1907 (*Staatsblad* n°. 222), voor het dienstjaar 1927 (180);
- 6°. regeling van de ontvangsten en uitgaven van het Algemeen Burgerlijk Pensioenfonds voor het jaar 1927 (185);

Handelingen der Staten-Generaal. — 1926—1927. — I.

- 7°. goedkeuring van de ruiling van Staatsgrond te Brunsum met L. H. KUSTERS aldaar (186);
- 8°. wijziging van het zevende hoofdstuk A der Staatsbegroting voor het dienstjaar 1925 (199).

Het onderzoek van deze wetsontwerpen in de afdelingen heeft geen aanleiding gegeven tot het maken van opmerkingen.

Aldus vastgesteld den 10den December 1926.

ARNTZ.
VAN DER LANDE.
RINK.
ANEMA.
STEGEER.

VOORLOOPIG VERSLAG VAN DE COMMISSIE VAN
RAPORTEURS over het ontwerp van wet tot
wijziging en verhooging van hoofdstuk V der Staats-
begroting voor het dienstjaar 1926. (83)

Het afdelingsonderzoek van dit ontwerp van wet heeft de navolgende uitkomsten gehad.

Artikel I.

IIde AFDEELING.

Binnenlandsch Bestuur.

Artikel 11. Naar aanleiding van de voorgestelde verhooging van dit artikel met twee en twintig duizend gulden, ten einde aan ieder der Commissarissen der Koningin in de provinciën eene som van twee duizend gulden toe te kennen voor representatiekosten, werd de opmerking gemaakt, dat dit bedrag, met het oog op de uitgaven, welke naar de geldende begrippen een Commissaris der Koningin voor representatie heeft te doen, te gering is om op eene vergoeding te gelijken. Voor personen met een groot vermogen, uit wier kringen deze hooge functionarissen gewoonlijk worden benoemd, is een dergelijk bedrag van weinig beteekenis. Bovendien achtte het lid, dat dit onderwerp ter sprake bracht, eene uitgave van twee en twintig duizend gulden voor het omschreven doel niet geoorloofd in een tijd als dezen, waarin ook ten opzichte van het maatschappelijk verkeer groote versobering noodig is.

Hiertegen werd opgemerkt, dat aan het voorstel een waar democratisch beginsel ten grondslag ligt, te weten dat aan hooge betrekkingen ook hooge traktementen moeten verbonden zijn, opdat het ontbreken van eigen vermogen niet in den weg sta aan de benoeming van hen, wier bekwaamheid eene goede vervulling van het ambt waarborgt.

Daarom werd door een lid de wensch uitgesproken, dat in de bij dit voorstel ingeslagen richting verder zoude worden gegaan en door den Staat aan elken Commissaris der Koningin steeds eene ambtswoning met volledige meubilering, dienstpersoneel, enz. ter beschikking zoude worden gesteld. De maatschappelijke kring, waaruit nu de kandidaten voor deze functie zich aanmelden, kon dan, volgens de meening van dit lid, zeer verruimd worden.

Aldus vastgesteld den 27 November 1926.

VAN EMBDEN.
DIEPENHORST.
HERMANS.
BLOMJOUS.
LINDELJER.